मृत्युनाशक (मृ॰ + ना॰) m. Quecksilber (den Tod entfernend) Rigan. im CKDR.

मृत्युनाशन (मृ॰ + ना॰) n. ein Unsterblichkeitstrank Kathas. 41,59. मृत्युवय (मृ॰ + पय) m. ein zum Tode führender Pfad R. 6,36,118. Raga-Tar. 6,313. Bhag. P. 9,8,13.

मृत्युपा (मृ॰ + 2. पा) adj. den Tod schlürfend, Beiw. Çiva's MBH. 12,

मृत्युपार्शें (मृ॰ + पाश) m. Fessel des Todes, deren 101 angenommen werden Kauç. 97. tausend und mehr TBa. 3, 10, 8, 2. Kauç. 135. — AV. 8, 2, 2. 8, 10. 16. 17, 1, 30. Катнор. 1, 18. Çvetâçv. Up. 4, 15. Âçv. Gahj. 1, 13 (S. 48 bei Stenzler). Pâr. Gahj. 1, 5. MBh. 12, 347. R. Gorr. 2, 114, 5. 3, 29, 24. Suçr. 1, 131, 10. Bhâg. P. 3, 18, 10.

मृत्युद्ध (मृ॰ + पुष्प) m. Zuckerrohr Ratnam. 84. So genannt, weil die Pflanze nach der Blüthe abstirbt.

मृत्युफल (मु॰ + फल) 1) m. eine Gurkenart, = मक्नाकाल H. an. 4,296. = मक्नाकालफल Med. l. 161. — 2) f. Musa sapientum, म्ना Med. Hân. 105. ई H. an. Vgl. यया च वेणुः कदली नली वा फलत्यभावाय न भूतपे तमनः MBn. 3,15647.

मृत्युंबन्धु (म्॰ \rightarrow ब॰) m. Todesgenosse: die Menschen RV. 8,18,22. 10,93,18. Jama ist ihr Herr TS. 5,1,8,2.

मृत्युवोज (म्॰ + बीज) m. Bambusrohr Trik. 2, 4, 38. Har. 108. Vgl. die u. मृत्युपाल 2. citirte Stelle aus MBu.

मृत्युभङ्गाक (मृ॰+भ॰) m. eine bei Leichenbegängnissen gerührte Trommel Thik. 1,1,122.

मृत्युभय (मृ॰ + भय) n. Todesgefahr Varån. Brn. S. 89, 16. 95, 35. Todesfurcht Kathås. 27, 39.

मृत्युमृत्य (मृ॰ + मृ॰) m. ein Diener des Todes, bildliche Bez. einer Krankheit Ragan. im ÇKDR.

मृत्युमत् (von मृत्यु) adj. mit dem Tode behaftet, dem Tode unterworfen Paaçnop. 3,6. so v. a. todt Med. t. 46.

मृत्युमार (मृ॰ + मार्) m. N. eines der 4 Mår a (Teufel) bei den Buddhisten VəApı beim Schol. zu H. 235.

मृत्यु । ज (म े + राज) m. der Gott des Todes MBn. 12, 347.

मृत्युत्रिपिन् (von मृं + त्र्प) adj. die Gestalt des Todes habend; s. ्त्र-पिपाा mystische Bez. des Buchstabens श Weber, Râmat. Up. 317. fg.

मृत्युलङ्ग्नोपनिषद् (मृ॰-लङ्गन + उ॰) f. Titel einer Upanishad Verz. d. Oxf. H. 390,b, No. 35. Ind. St. 2,394. 9,21. fgg.

मृत्युलोक (मृं + लोक) m. die Welt des Todes, die fünste unter sieben Welträumen Çâğku. Ba. 20,1. so v. a. Jama's Behausung, die Welt der Todten: श्रह्मिन्तपो पास्पति मृत्युलोकं संक्षायमाना मम वापाडाली: R. 6,36,72. 99,50. MBa. 6,2315. Verz. d. Oxf. H. 82,a, N.

मृत्युवञ्चन (मु $^{\circ}$ + व $^{\circ}$) m. 1) Bein. Civa's (den Tod anführend). — 2) Rabe. — 3) Aegle Marmelos Corr. H. an. 5,30. MBD. n. 243.

मृत्युमंजीवन (मृ° + मं°) adj. vom Tode belebend, wieder lebendig machend; f. ξ (wohl mit Ergänzung von विद्या) Verz. d. Oxf. H. 94,a,12. fg. — Vgl. मतमंजीवन.

मृत्युसात् (von मृत्यु) adv. in die Gewalt des Todes; in Verbindung mit कार्र Jind dem Tode überliefern MBu. 7,1254.

मृत्युमुत (मृ॰ + मुत) m. Sohn des Todes, pl. Bez. einer Art von Ketu Varah. Br.H. S. 11,12.

मृत्युम्ति (मृ॰ + मू॰) f. Krebsweibchen (beim Gebären den Tod findend; vgl. die u. मृत्युपाला 2. citirte Stelle aus MBH.) ÇABDÂRTHAK. bei WILSON. मृत्युमेता (म॰ + से॰) f. das Heer des Todesgottes Spr. 4331.

मृत्सी (von मृद्) f. schöne Erde, guter Lehm P. 5,4,40. AK. 2,1,4. H. 940. HALÂJ. 2,4. Erde, Lehm (मृत्तिका) und = वासी (काली?) H. an. 2, 586. eine wohlriechende Erdart H. 1036, Sch. मृत्स: (wohl मृत्सा zu lesen) काह्यों (lies काह्यों eine wohlriechende Erdart) श्रेष्ठमृदि Med. s. 8.

मृत्स्त्रे (wie eben) 1)m. oder n. Staub, Pulver Suça. 1,272,14. 2,92,8. मृड aus weichen oder zarten Theilchen (Atomen) bestehend 1,50,20. — 2) f. ज्ञां schöne Erde, guter Lehm P. 5,4,40. AK. 2,1,4. H. 940. an. 2,279. Med. n. 16. Halâl. 2, 4. eine wohlriechende Erdart AK. 2,4,4,19. H. an. (lies तुर्वापि) und Med. (lies ेतुर्वापा: st. ेतुर्वापा:). Lehm überh. Bhâc. P. 8,6,10. गङ्गातिहां वा मृत्साम् Kâçıku. 28,98 bei Aufrecht, Halâl. Ind. — Vgl. मार्त्स्त. मृत्सामाएउक (मृ॰ + भा॰) n. ein bes. irdenes Gefäss, = उद्गिका Таік. 2,9,7.

मुद्द (von मुद्द) f. Erde, Lehm, Thon AK. 2,1,4. H. 940. Haláj. 2,4. VS. 11,55. TS. 5,7,9,2. Çat. Br. 6,1,1,13. 2,34. 3,3. 3,1,22. 32. 3,1. 6,4,9. 7,1,15. Kâtj. Çr. 16,1,20. 3,2. Maitrjup. 6,27. M. 4,39. 5,105. 108. 111. 125. fg. 134. 8,327. Jácn. 1,17 (pl.). 3,37. Spr. 3029. 5206. Sugr. 1,3,2. 97,16. Çâk. 103,1. Varâh. Brh. S. 34,7. fgg. 55,28. 60,9 (pl.). 68,3. 93,13. Kathás. 39,138. Pankar. 2,6,29. Verz. d. Oxf. H. 272, b, No. 644. लाच ist मृद्धेद् AK. 3,4,5,29. ein Erd-, Lehmklumpen (vgl. मिल्लाप्ट) M. 5,136. Mârk. P. 34,66. eine wohlriechende Erdart Rágax. im ÇKDr. तदान मिल्लाफी सुर्हिम Ragu. 3,33. — Vgl. पाएउ.

म्दङ्गि m. Columba Hariala H. 1341. मृदङ्गार v. I.

मृद्दे U66val. 2u Unadis. 1,120. 1) m. Siddh. K. 250,a,4. a) eine Art Trommel AK. 1,1,2,5. H. 293. an. 3,129. Med. g. 43. Halaj. 1,97. MBh. 3,15700. Hariv. 13854. R. 1, 3,19. 2,103, 48. 6, 19, 14. Secr. 1,334, 3. Mâlav. 17,16. Spr. 2399. 4897. Weben, Nax. 2,391. Varâh. Brh. S. 4, 19. 68,95. Mârk. P. 106,61. Pankat. 20, 7. माइत्य Uttarabâmak. 114, 3. Vgl. मार्ट्झ, मार्ट्झिक. — b) Lärm, Geräusch (घाप) H. an. Med. — c) Bambusrohr Çabdam. im ÇKDr. — 2) f. ई eine best. Pflanze. — घापा-तिजी Ratmam. 65.

मृदङ्गपल (मृं + पाल) m. Brodfruchtbaum Çabban. im ÇKDn.

मृदङ्गफलिनी (wie eben) f. = मृदङ्गी Radan. im ÇKDn.

मृद्रें m. Krankheit; Höhle Uééval. zu Unadis. 3, 41. adj. sportive, sporting; passing quickly away, transient Wilson. — Vgl. महार.

मृद्व (von मृड) n. in der Dramatik Hervorhebung der Vorzüge an dem Tadelnswerthen und umgekehrt Buân. Nâțiaç. 18, 105. 114. Daçak. 3.11. 18. Риатаран. 28, a, 2.

मृद्रा С = मृद् Дуіворак. іт СКДа. पथैव बिम्बं मृद्यापितातं तेज्ञामयं भावतं तत्म्धातम् Суетасу. Up. 2,14.

मृद्क्ति m. Donnerkeil Çabdam. im ÇKDR. मृदानी s. मृडानी.